

така ще да въжде и сънта човешески въ скреще то на земля та трети дни, и трети нощи.

41 Мажкъ те нинеутски ще да станатъ на съдъ съ това ръдъ, и ще да го исчадятъ: Защото се покалъха съ йинина та проповедъ: и съ то твъка побече ѿ йинна.

42 Царича та южна ще да го исяди: Защото дойде ѿ край земля та, да чве пре-мъдростъ та Соломонова: и съ то твъка съ побече ѿ Соломона.

43 И когато нечиштий дъхъ и злѣзне извѣч човешка, пре-хъди презъ безвѣдни места, и търси сѫпокоеніе, и не нахожда.

44 Тогава ще да рече: да се върнемъ въ къща та си, ѿ дъкто и злѣзохъ. и като дойде нахожда а прѣздна, помечена, и наредена.

45 Тогава ѿбий земя съ сѣбе си юще седми дъхове по людъ ѿ сѣбе, и като влѣзатъ, живеатъ тамъ. и къватъ послѣдните (бѣдни), на ѿногова човешка по ло-ши ѿ перви те. така ще да въжде и на това ръдъ лѣкѣвый.

46 И като юще дъмаше той на народа те, съто, майка мъ и братъ та мъ стоеха вънъ, и искаха да мъ дъматъ.

47 И рече мъ нѣкой си: Съто, майка ти и братъ та ти вонка стоатъ, и искаш да ги ходатъ.

48 И исбъ ѿговори, и рече на ѿногова, щото мъ дъмаше: коа съ майка ми; и кой са братъ та ми;

49 И прострѣ рѣка та си на ѿученици те си, и рече: Съто майка ми, и братъ та ми, защото който сътвърди воля та на-Сътца моегъ, щото съ на небеса та, той ми съ братъ, и сестра, и майка.

ГЛАВА ГГ.

И въ ѿный денъ и злѣзне исбъ ѿ къща та, и сѣдна при морѣ то.

2 И събралъ си при него многи народи, до толко що то влѣзна въ гемія та и сѣдна: а съчикъ народа сътвърди на брегъ тъ.

3 И дъма имъ многъ съ прѣтчи, и рече: Съто и злѣзна събателъ да сѣе.

4 И като сѣеше той, съдни (зѣрна) паднаха при пжатъ: и дойдоха пилци те и изклаваха ги.

5 И драги паднаха на каменити места, дѣто не маши земля многъ, и изведнаша проникнаха, защото не кеше джебока земля та:

6 Но като изгрѣва солнце то, по вѣхната: и защото не маха коренъ, изсихнаха.